

Izhaja vsak dan, tudi ob nedeljah in praznikih, ob 5 zjutraj.

Uredništvo: Ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20, I. nadst. — Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu lista. Nežalostna pisma se ne sprejemajo in rokopiši se ne vračajo.

Izdajatelj in odgovorni urednik Stefan Godina. Lastnik konsorcijski list "Edinost". — Tisk tiskarne "Edinost", vprave zadruge s omejenim poročilom v Trstu, ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20.

Telefon uredništva in uprave štev. 11-57.

Naročnina za: Za celo leto K 24.—
Za pol leta 12.—
za tri mesece 6.—
za nedeljsko izdajo za celo leto 5.20
za pol leta 2.60

Austrijsko uradno poročilo.

DUNAJ, 23. t. m. Uradno se razglasa: 23. marca 1917.

Vzhodno bojišče. — Naš včeraj naznanjeni sunek ob Berezini je stal sovražnika težke krvave žrtve. Sicer nič novega.

Italijansko bojišče. — Nobenih posebnih dogodkov.

Jugovzhodno bojišče. — Zapadno Ohridskega jezera se je francoski napad zopet izjel.

Naměstnik načelnika generalnega štaba: pl. Höfer, tnl.

Nemško uradno poročilo.

BEROLIN, 23. (Kor.) Veliki glavni stan, 23. marca 1917.

Zapadno bojišče. — V sled več sunkov naših in sovražnih izvidnih oddelkov je postalo topovsko delovanje na flandrijski fronti in v odseku Arrasa od časa do časa močnejše. Pri tem je ostalo več ujetnikov v naših rokah. Francoske čete, ki so na obeh straneh St. Simona prekorale prekop Somme in Crozeta, so bile z napadom potisnjene proti in preko tega odseka. Sovražnik je imel težke krvave izgube in je ostavil v naših rokah 230 ujetnikov, več strojin in vozov. Med Olso in Aliso so se v večernih urah razvili boji zapadno in južno Margivala. Napadi močnih francoskih sil so bili izgubonosni od blizu z ognjem ali s protinapadom. Naša artiljerija je našla tudi izven tega bojišča hvalne cilje v zbiranjih in gibanjih čet. V gozdu La Ville aux Bois se je po močnem ognju izvršeni francoski sunek izjel. Pri Watronvillu v nižini Woivre nam je nekda naša akcija prinesla 12 ujetnikov in 2 strojine.

Vzhodno bojišče. — Nobenih večjih bojnih dejanj.

Macedonska fronta. — Razven ponesrečenega delnega napada v jezerski ožini in motilnega ognja so bili Francozi sicer pri Bitolju mirni. — Eden naših zrakoplovov je v noči od 20. na 21. t. m. uspešno metel bombe na angleške naprave pri Mudrosu na Lemnu in se vrnil potem nepoškodovan.

Prvi generalni kvartirni mojster: pl. Ludendorff.

Bolgarsko uradno poročilo.

SOFIJA, 22. (Kor.) Generalni štab poroča: Macedonska fronta: Med Ohridskim in Prespanskim jezerom je bil slab napad sovražnika odbit z lahkoto. Vzhodno Prespanskega jezera ob čisti Bitolji — Resna topovsko delovanje in patrolni spopadi. Francozi so neprestano napadali višino 1248, da bi zopet pridobil včeraj jim izrgane jarke, a so bili vedno krvavo odbiti. Tu napravljeni plen se je zvišal za 3 strojine. Vrh tega smo uplenili veliko množico municije in drugega vojnega materiala kakor tudi pušk. Ujetniki pripovedujejo, da so bili francoski vojniki tekom napadanja pijani. Na ostalih frontah slabo topovsko delovanje. Na celi fronti letalsko delovanje. — Rumunska fronta: Mir.

SOFIJA, 23. (Kor.) Generalni štab poroča: Macedonska fronta: Med Ohridskim in Prespanskim jezerom je bil slab napad sovražnika odbit. V ozemlju Bitolje od časa do časa bobnaoč ožni sovražnika. Na ostalih frontah slab topovski ogenj. V dolini Vardarja, ob dolnji Strumi in ob obali Egejskega morja letalsko delovanje. Pri Drami je nemški poročnik Eschwege sestrelil še peto sovražno letalo: voditelj in opazovalec, dva poročnika, sta bila ranjena ujeta.

Turško uradno poročilo.

CARIGRAD, 22. (Kor.) Iz gavnega stana se poroča: Perzijska fronta: V večeršnjem poročilu omenjeni ruski ujetniki obsojajo iz enega podpoveljnika, 3 oficirjev in 7 vojakov. — Tigriška fronta: Neizpremenjeno. — Snažna fronta: Nič važnega. — Kavkaška fronta: Razven spopadov med poizvedovalnimi patroljama na desnem krilu nič važnega. — Galicijska fronta: V Galiciji so Rusi pred fronto

PODLISTEK.

„Ne sodite, ...!“

Roman.

O, če bi bilo mogoče, da bi jo ljubil še bolj, bi jo bil sedaj gotovo... obožaval jo je. Včasih sta se tudi zvečer zatekla v kako gloričisko, v koncert; ko sta se vrnila domov, sta se plazila potem potihoma, kot dva srečna otroka, ki se nočeta dati zalotiti, mimo prostorov, kjer se je vršila zabava pri knežini, in sta sama preživljala v tihi zadovoljstvu večer. Večkrat sta se tudi vozila po mestu in okoli, da si ju ogledata. Če je nakupovala kakše stvari, je bil vedno on pri njej, in na svoj hitri, sigurni in milobni način je v najkrajšem času nakupila najzbranejši

naših čet na treh krajih razstrelili mine, da bi poškodovali naše postojanke, toda mine so imele ravno nasprotni učinek in so poškodovale njihove postojanke.

»Times« o položaju na zapadni fronti. LONDON, 22. (Kor.) »Times« svare v uvodnem članku pred prenatrjeno ekstazo glede napredovanja zaveznikov na zapadni fronti: Razveseljivo je sicer, da je bilo osvojenega toliko francoskega ozemlja, vendar pa je treba priznati, da se je nemški umik precej dobro posrečil in da so Nemci izgubili malo moštva in nič topov.

Uspehi nemških podvodnikov. TERSCHELLING, 22. (Kor.) Amerikanski parnik »Heraldton« je bil dne 21. t. m. ob 8.20 zvečer pri dogrski sipini torpediran.

YMUIDEN, 22. (Kor.) Parnik »Java« iz Vlaardinga je izkrcal 13 ponesrečenecv parnika »Heraldtona«, ki je bil iz Filadelfije na potu v Rotterdam in je imel na krovu 6000 ton petroleja. Parnik je bil potopljen po nemškem podvodniku. Od 41 mož broječe posadke jih je 21 utonilo.

Republika Ekvador za sestanek ameriških držav.

NEWYORK, 16. (Kor.) (Zakasnelo.) Associated Press poroča iz Washingtona: Pet vlad latinske Amerike je v principu sprejelo formalno inicijativu Ekvadorja, da naj se odposlanci republik severne, južne in srednje Amerike takoj sestanejo v svrhu, da ukrepejo potrebne ukrepe, da se zajamčijo predvsem pravice nevtalcev in če mogoče olajšajo trdote vojne. Ekvador pričakuje, da bodo ostale države kmalu sprejele predlog.

Irsko vprašanje.

LONDON, 22. (Kor.) V spodnji zbornici je zakladni kancelar Bonar Law, ker je več unionistov in liberalcev naglašalo potrebo rešitve irskega vprašanja, izjavil, da bo napravila vlada nov poizkus, da reši to vprašanje. Asquith je obljubil pri tem svoje dejansko sodelovanje.

Dogodki v Rusiji.

CAR IN CARICA UJETNIKA.

PETROGRAD, 22. (Kor.) Reuterjev urad poroča: Poveljniki petrograjskega vojaškega okrožja, general Kornilov, je sporočil carici, da je ujetnica. General se je podal s svojim štabom v Carsko selo in se na kolodvoru potom komornika grofa Benckendorfa telefonično informiral, kdaj ga zamore sprejeti carica. O vzroku obiska pri telefonu ni hotel govoriti. Grof Benckendorff je prosil generala, naj počeka na telefonu, nakar se je čez par minut vrnil s poročilom, da ga pričakuje carica čez pol ure. Kornilov se je odpeljal nato s svojim štabom v Carsko selo. Bil je odveden v privatne sobane, kjer je pričel carici sklep provizorične vlade in ji naznanil, da od tega trenutka ni več svobodna, da bo prejšnja straža odpuščena in grad strogo zadržan. Carica je prosila, da se ji pusti njeno služabništvo, kar ji je bilo dovoljeno. Nato se je podal general Kornilov v vojašnico, kjer je ukrenil odredbe za straženje carice. Bivši car Nikolaj bo pri prihodu v Carsko selo sprejet od generala Kornilova in odveden nato z avtomobilom v palačo. Avtomobil bo spremljala konjenica.

(Op. ured. General Kornilov, ki ga je nova narodna ruska vlada imenovala za poveljnika čet petrograjskega vojaškega okraja, je tudi v naši državi jako znana oseba. Za časa znagoslavne velike bitke pri Gorlicah se je nahajal južno Dukle. Vsi let popolnega poraza Rusov pri Gorlicah se ni mogel več pravočasno umakniti, ker prelaz in je bila njegova divizija zato obkoljena. General Kornilov sam je bil po daljšem bledenju po Karpatih s celim štabom ujet in interniran v Kisku. Lansko leto, julija meseca, je s svojim slugo pobegnil iz ujetništva in prispel po 30 dnevem potovanju preko Ogrske na romunsko mejo. Iz Rumunije se je vrnil v Rusijo, kjer je vzbudil seveda takoj splošno pozornost in postal popularen junak.)

dragocenosti. Povsod so jo občudovali... in on, tak, gotov njene posesti, se je veselil tega. Tu v tujini, svobodna in nevezana na obzire, sta preživela najprej dneve svojega življenja. Ali bil je to lažnji spev njune sreče.

Veliki vojvoda je bil mrtve.

Zadnjikrat ga je obdajalo vse pozemelsko veličastje. V veliki uniformi, s šlemom na glavi in mečem v sklenjenih rokah, je ležal v krsti. Za glavo mu je stal močeden križ, pri nogah pa sta mu ležali dve blazini, na eni vladarski znaki, na drugi redovi. Okoli odra sam lovor, vmes pa so stali svečniki z gorečimi svečami. Lovci z velikimi šopki peres na klobukih so stali kot ukopani poleg odra, šest na vsaki strani. V eni uri naj bi se dvorana otvorila občinstvu, da izkaže pokoniku zadnjo počast. Sedaj je klečala pred

LONDON, 22. (Kor.) Reuterjev urad poroča: Car je prispel v Carsko selo.

OFICIJNO POROČILO O POLOŽAJU V RUSIJI.

PETROGRAD, 22. (Kor.) (Pet. brz. ag.) Po zadnjih poročilih se je cela Rusija, vstevši Finsko, Turkestan in Sibirijo, docela pridružila novi vladi, ki jo je nena doma postavila duma s podporo domoljubnih čet. Nikdar ni bila nobena revolucija tako kratka, kakor ta, ki je liki vžigalni niti v par dneh spravila v plamen celo deželo in se končala s popolnim preporedom. Izvor tega očitnega uspeha je treba iskati v logični potrebi, ki je v zadnjem času dokazala ruskemu narodu, da bi zabredla država v naravnem nepopravljivo nesrečo in bi bila vojna samonitno izgubljena, ako bi stala, prekinjek egoistična vlada pod vodstvom omahljive dinastije nadaljevala politiko tlačenja naroda, ki je ovirala vse ustvarjajoče sile. Zato je zakonel v Petrogradu klic: »Doli s starim, propalim režimom! Zivela svobodna demokratska država!« in bil soglasno sprejet po celi Rusiji, ki se je z enim udarcem in skoro brez žrtve otresla okov absolutne monarhije. Faktično je zahteval državni prevrat Rusijo z njenimi 180 milijoni prebivalcev le 2000 mrtvih in ranjenih. To število tvori razmeroma neznamenit ulomek napram svoti žrtve revolucij v drugih deželah, ki jih pozna zgodovina. Iz istega vzroka je Rusija ali predvsem Petrograd, ki je bil največ teden dni v nemiru, pričel zopet normalno življenje. Vsakdo se namreč hitro pridruži novemu režimu. Doba, ko so car in njegovi ljubljenci tlačili deželo, se zdi kakor mra, ki je izginila pred lučjo politične svobode. To svobodo živa Rusija tembolji, ker bo storila nova vlada vse možno, da brez obotavljanja uresniči načela, ki jih je objavila prvi dan nastopa svoje oblasti. Najboljši dokaz za to so: politična amnestija, popolna vzpostavitev finske ustave in druge liberalne odredbe vojaškega in političnega zračaja. Nova vlada, ki jo je narod živahno pozdravil in jo tudi podpira, je odstavila guvernerje in podguvernerje, aretirala notorične pristaše starega režima in poverila krajevno upravo predsednikom zemstev kot začasnim komisarijem. Da prepreči vlada vsak poizkus protirevolucije in vsako monarhistično propagando, je odvzela carju in carici svobodo in ju izolirala v palači v Carskem selu. Pravosodni minister Kerenski je predložil ministrskemu svetu zakonski načrt o odpravi smrtnih kazni, ukrenil odredbe, da se prepuste ženske k volitvam za konstituantno, in ukazal, da naj se s vsemi močnimi sredstvi olajša povratek političnih izgnancev v Rusijo. V večini mest so bili bivši podkupljivi stražniki nadomesteni z milico, ki vzdržuje red. Enaka milica je bila ustanovljena tudi v Petrogradu, ki ima zopet skoro popolnoma normalno lice. Petrograjski listi niso več pobeljeni od cenzure. Po mestu je videti vse več množice, ki polnijo trgovine. Nepristano se vrše skupščine in zborovanja nešteti političnih organizacij, ki jih bivši birokratični upravni uradniki niso nikdar dovolili. Gledališča bodo v nedeljo zopet odprta. Kinematografi pripravljajo filme, ki bodo predstavljali revolucijo. Edino, kar spominja na velike dneve, so rdeče zastave in simboli svobode, s katerimi je okrašena večina hiš, kakor tudi velika rdeča zastava na strehi zimске palače, ki bo po sklepu vlade sedež bodoče ustavodajne skupščine. Poročila iz provinc se bodrila. Govore skoro soglasno o veselju prebivalstva, da je rešeno carskega jarma, in o trdnem sklepu tezele, da se nikdar več ne klone.

Denarna podpora oz. prosta vožnja za vračajoče se politične ujetnike.

PETROGRAD, 22. (Kor.) Z ozirom na težavni materialni položaj je ministrski svet sklenil, da dovoli vsem pomiloščenim političnim kaznjencem prosto vožnjo. Ministrski svet je pooblastil ministra za vnanje stvari, da dovoli izselencem, ki se hočejo vrniti v Rusijo, denarno podporo. Istočasno je ministrski svet naročil mejnim oblastim, naj radi potnih listin ne delajo nobenih težkoč.

odrom princezinje Helena, poleg nje pa je stal dedič, veliki vojvoda Henrik, knez S...ski. Pomolil je nekoliko in sklenjen rok se so mu razklenile. S temnim pogledom je zrl na klečečo princezinjo. Ali ne vstane kmalu? Kako mučno raztega te minute. Nič, prav nič na njej na spominja njene sestre, ki je bila tako ljubka... končno vendarle!... Sel je za njo v majhen salon.

Princezinja Helena ni bila neinteresantna. Njeno dolgo, mršavo postavlo so dvigale spretno položene gube obleke, črni lasje so bili lično spleteni, polt blede in črne oči ne brez dražesti. Samo usta so bila precej velika in obdajala jih je ona ista trda poteza, kot pri mrtvem očetu. Črni ovratnik okoli vratu in dolga vlečka dragocene žalne obleke sta ji pristojala prav dobro. V desnici je držala črno obrobjen batististi robec.

Povratek normalnega življenja v Petrogradu.

AMSTERDAM, 23. (Kor.) »Times« poroča iz Petrograda, da se je v tovarnah zopet pričelo delo. Putilove tovarne so se zadoštno oskrbele s premogom. Cestni železniški promet je normalen. Načrt, da bi se žrtve revolucije pokopale na trgu pred zimsko palačo, je bil opušen. Gledališča bodo po pokopu padlih zopet odprta.

Bonar Law o dogodkih v Rusiji.

LONDON, 22. (Kor.) V spodnji zbornici je vložil zakladni kancelar Bonar Law predlog, da naj se odpošlje ruskemu narodu čestitka k ustvaritvi svobodnih institucij. Rekel je: Dogodki v Rusiji so se vrstili bliskovito in izzvali tekem zadnjih 13 dni sredi največjih prevratov, kar jih je kdaj videl svet, pozornost celega sveta. Dogodki v ruski državi spominjajo na začetje francoske revolucije. Prerano bi bilo reči, da je odstranjena vsaka nevarnost, vendar pa za mater parlamentov ni prezgodaj, ako odpošlje pozdrave parlamentu: zvezne države in njeni vladi, ki je bila sestavljena le v svrhu, da se nadaljuje vojna do zmage. Naloga ruske vlade je najtežja, kar jih je kdaj imela kaka vlada. Preganati bo namreč treba iz dežele napadalce, doma pa ustvariti svobodo in red.

Nova izdaja bankovcev v Rusiji.

BERN, 22. (Kor.) Lyonski listi poročajo iz Petrograda, da je provizorična vlada dovolila, da se poviša izdaja bankovcev na dve milijardi rubljev.

Prevrat v Rusiji.

Razni listi raznašajo — seveda največ preko Stockholma in Kodanija — vesti o — možnosti protirevolucije. Izključeno seveda to ni. Toda, za sedaj — sodeč po vsem razvoju stvari v Rusiji sami in po raznih drugih znakih — ne moremo dajati vsem tem vestem nikake vere.

Proti njim govori to dejstvo, da nova vlada mirno in sistematično izdaja ukrepe in naredbe. Potem je dejstvo neizmerne važnosti, da ni od nikoder ne glasu ne nikakih znakov, da bi se hotel le kak del armade upreti novemu režimu in da bi bili ti zgodovinsko-znameniti dogodki razvedralno vplivali na mišljenje, razpoloženje in konstitucijo vojske. Saj doslej niti ene vesti ne prinašajo nikakih poročil o kakih poizkusih iz vojske ven za vzpostavitev prejšnjega režima.

Velike pomembnosti je tudi dejstvo, da so entente vlasti kar hitele s pripoznanjem revolucionarne vlade, novega stanja, kakor ga je ustanovil ta državni prevrat. Res je sicer, da so se za izvedbo prevrata združili najrazličnejši elementi — buržoazijski kadeti, socialni revolucionarji, meščanstvo in delavski bataljoni — ki imajo različne programe, stremelje in cilje in ki so bili še nedavno temu v hudih navskrižjih med seboj, kar bi doždevno opravičevalo misel na možnost, da se ta navskrižja skoro zopet uveljavijo, da nastanejo nesoglasja tudi v vladi — ker je tudi sestavljena iz teh različnih elementov — kar bi prihajalo v prilog poizkusu za reaktiviranje prejšnjega režima — torej protirevoluciji.

In vendar ne moremo verovati v tako eventualnost. Nova vlada se mora čutili varno in trdno, ker sicer ne bi si upal minister za vnanje stvari Miljukov izdajati tako samosvestnih in vojevitihih izjav in odredb.

Je pač ena misel tu, ki jih združuje, en skupni cilj, ki se mu podrejšajo vsi: ravno strah pred povrnitvijo prejšnjega reakcionarnega in avtokratskega režima in pa strah pred — preganjanji v svrhu maščevanja, ki bi, ako bi bila eventualna protirevolucija zmagovita, gotovo zastavila z vso silo.

Je pa tu še en čimtelj, ki ga ni podcenjevati: stara carica vdova Marija Feodorovna, danska princesa, ki gori v sovraštvu proti nemstvu in Nemcem. In ta ima mnogo plemstva na svoji strani, tako, da tudi od te ni pričakovati izdatnih poizkusov za reaktiviranje prejšnjega režima.

Največji zaveznik sedanje vlade pa je ravno — ta prejšnji režim sam — z vso svojo minulostjo, z vsemi svojimi grehi, svojo nespodobnostjo, svojo brezbriznostjo do blaginje in napredka ljudstva in pa z neštetiimi žrtvami, ki jih je zahteval v svrhu svojega vzdržanja. Absolutni carizem je tekom stoletij zasledoval samo eno politiko — vnanjo! Nikdar pa se ni brigal za zboljšanje notranjih razmer. — Korupcijo birokratizma je toleriral, nič ni hotel in tudi ni mogel storiti proti njej, ker mu je ta birokracija služila in mu bila v mogočno oporo in ker mu je prihajala le v prilog, da so mase ostajale v žalostnih razmerah: v nevednosti, temi in suženjskem duhu. Kroj ruske politike v dvajsetem stoletju je ostal isti kot v osemnajstem: Nič se ni izpremenil. Po PetruVe-

likem ni znalo samoderžavo izvesti nobene prikladne ideje, nobene reforme, posebno pa ne politične in socialne.

Se en razlog, radi katerega ne verujemo v kako izdatno protirevolucijo. Velik razlog, ki govori za to, da se tudi socialno revolucionarstvo ne bo upiralo nadaljevanju vojne. Revolucija spravi na površje nešteto gospodarskih in političnih vprašanj. Za rešitev teh potrebneje novi režim uspeha na bojišču, da zadobi moralno in materialno podlago. Le tako si moremo tolačiti dejstvo, da more Miljukov ob taki sestavi vlade izdajati take vojne enunciacije. Saj je eden glavnih vzrokov, na katerem je strmoglavil stari režim, ravno v tem, da ni vključil ogromni militarni sili Rusije znal doseči prav nobenih uspehov na bojnem polju.

To bi bili v glavnem momenti, radi katerih ne moremo verjeti v možnost uspešne protirevolucije.

Razne politične vesti.

Posvetovanje nemških »volksratov«. — Graška »Tagespost« objavlja: 18. marca 1917. V Celovcu zbrani zastopniki nemških »volksratov« (narodnih svetov) za Spodnje Štajersko, Koroško, Kranjsko, Trst in Primorje so po temeljitim posvetovanju o tekočih političnih, nacionalnih in gospodarskih vprašanjih sklenili naslednjo izjavo: »Izjavljamo z vsem poudarkom v imenu po nas zastopanih ozemelj z vsem poudarkom, da slej ko prej vztrajamo na zahtevah nemškega velikonoečnega programa, posebno na zahtevah po osamosvojitvi Galicije z izločitvijo galizijskih zastopnikov iz državnega zbora in uvedbi nemškega državnega jezika. — Med vodilnimi načeli, ki jih je objavil nemški »Nationalverband«, smatramo ona, ki se tičejo ureditve jezikovnega vprašanja, za nezadostna in vredna pomisleka, ker se v njih ugotovitev bistvenih določeb prepušča negotovemu času. Z odločnostjo se tudi zavaruemo proti šolskim predlogom tega programa, ki ogrožajo nemške manjšine. Ravno tako ne moremo odobravati programa nemške delovne stranke, vkljub temu, da v polni meri upoštevamo v njem izražene socialne in gospodarske zahteve, ker se ne upoštevajo narodne koristi nemškega naroda v Avstriji ter se vsled nepoznanja dejanskih razmer in neupoštevanja vseh dosedanjih izkušenj »smatra za mogočo sporazumno ureditev jezikovne rabe v jezikovno mešanih ozemljih. Najostreje se zavarujemo proti stališču, ki ga je zavzel poslanec dr. Oton Steinwender v graški »Tagespost« 15. marca t. l., kjer se zadovoljuje z brez-pogojnim sklicanjem parlamenta, in ki večina nemškega naroda nikakor ne soglašajo žljim, zahtevano od nemških poslancev v sedanjem času odločno zastopanje v velikonoečnem programu določenih temeljnih zahtev, prepričani, da more samo parlament, odelažnožen samo po tem potu, uspešno rešiti bodoče velike gospodarske in socialne naloge. — V isti seji se je razpravljalo tudi o vprašanju pouka v narodnostnih (!— Vsi drugi avstrijski narodi so — narodnosti, državni narod so samo Nemci!) jezikih. Izražalo se je soglasno, da se rešitve tega vprašanja, čigar važnost se je priznavala vsestransko, ni mogoče lotiti, dokler ni ugotovljeno, v kakšnem obsegu se uvede nemščina kot državni in šolski (!!) jezik na nemških ljudskih in srednjih šolah. Predmet razprave je tvorila tudi bodočnost Trsta kot avstrijskega državnega pristanišča in izhodišča srednjeevropskega gospodarskega ozemlja. V smislu le v velikonoečnem programu izražene zahteve se odločno zahteva, da se s prihodnjim šolskim letom otvori v Trstu nemška navilčna šola. — Za danes naj prignimo k tem sklepom omenjenih nemških »volksratov« samo eno stvar, tičejo se naših ožjih, primorskih razmer. Kdo je tisti nemški »volksrat« za Trst in Primorje, ki se drzne za »ozemlje, ki ga zastopar«, izrekat v gornji izjavi podane zahteve? V čigavem imenu? V imenu katerega ozemlja? V imenu izginjajoče majhne nemške manjšine 6% odstotkov tržaškega prebivalstva (avstrijskih podaničkov) morda? Ali v imenu Istre, kjer razun Pule in Opatinje ni niti enega Nemca? Ali v imenu Goriske, kjer je vsa najljubejša vsenemška propaganda proslulega Wiesera spravila v deželo komaj nekaj sto Nemcev? Kje je tu pri nas na Primorskem tisti nemški narod, tisto nemško ozemlje, ki naj bi ga zastopal tak »volksrat«? Upamo, da ta naduti »volksrat« menda vendar ni tako sakrosanten, da ne bi se smela javno ožigosati njegova v nebo kričeča preobestnost in povcdati na ves glas, da si 97% avtohtonega prebivalstva dežele, slovanskega in italijanskega, ne da in ne bo dalo narivati svoje bodočnosti po samolastnih volksratovcih! — Na sklepe nemških volksratov se povrnemo.

